

พระราชบัญญัติ

ปีโตรเลียม (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปีโตรเลียม
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “น้ำมันดิบ” “น้ำมันดิบที่ส่งออก” “ผลิต” และ “จำหน่าย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““น้ำมันดิบ” หมายความว่า น้ำมันแรดิบ แอสฟัลท์ โอโซเคอไรท์ ไฮโดรคาร์บอนและปิโตรเมนทุกชนิดที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ไม่ว่าในสภาพของแข็ง ของหนืด หรือของเหลว และให้หมายความรวมถึงก๊าซธรรมชาติเหลวด้วย

“น้ำมันดิบที่ส่งออก” หมายความว่า น้ำมันดิบที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าการส่งออกน้ำมันดิบจะกระทำโดยผู้รับสัมปทานหรือผู้อื่น และให้หมายความรวมถึงส่วนของน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานได้ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร และได้มีการนำน้ำมันดิบดังกล่าวไปกลั่นเป็นผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์นั้นถูกส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามปริมาณที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๕ (๑)

“ผลิต” หมายความว่า ดำเนินการใด ๆ เพื่อนำปิโตรเลียมขึ้นจากแหล่งสะสม และให้หมายความรวมถึง ใช้กรรมวิธีใด ๆ เพื่อทำให้ปิโตรเลียมอยู่ในสภาพที่จะขาย หรือจำหน่ายได้ แต่ไม่หมายความถึงกลั่น ประกอบอุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียม ประกอบอุตสาหกรรมโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลวหรือโรงอัดก๊าซ

“จำหน่าย” หมายความว่า

(๑) ส่งน้ำมันดิบไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันไม่ว่าโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาจะเป็นของผู้รับสัมปทานหรือไม่

(๒) ส่งก๊าซธรรมชาติไปยังโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซ ให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อกิจการดังกล่าวไม่ว่าโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาดังกล่าวจะเป็นของผู้รับสัมปทานหรือไม่

(๓) นำปิโตรเลียมไปใช้ในกิจการใด ๆ ของผู้รับสัมปทานหรือของผู้อื่นโดยไม่มีการขาย หรือ

(๔) โอนปิโตรเลียมโดยไม่มีค่าตอบแทน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการปิโตรเลียม” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่กรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็น
เลขานุการคณะกรรมการก็ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ
ความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การให้สัมปทานตามมาตรา ๒๓

(๒) การต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมตาม
มาตรา ๒๕

(๓) การต่อระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมตามมาตรา

๒๖

(๔) การขยายอายุสัมปทานตามมาตรา ๒๑ และ
มาตรา ๕๒ ทวิ

(๕) การอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้า
ร่วมประกอบกิจการปีโตรเลียมตามมาตรา ๔๑

(๖) การอนุญาตให้โอนสัมปทานตามมาตรา ๕๐

(๗) การเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา ๕๑

(๘) การสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาปีโตรเลียมเพื่อ
ใช้ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖๐

(๕) การห้ามส่งปีโตรเลียมออกนอกราชอาณาจักร
ตามมาตรา ๖๑

(๑๐) การส่งให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็น
ปีโตรเลียมตามมาตรา ๘๓

(๑๑) การรับชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่าง
ประเทศตามมาตรา ๘๓

(๑๒) การลดหย่อนค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทาน
ตามมาตรา ๘๕ ทวิ และมาตรา ๘๕ ตร

(๑๓) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ

(๑) ให้สัมปทานตามมาตรา ๒๓

(๒) ต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมตามมาตรา

๒๕

(๓) ต่อระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมตามมาตรา ๒๖

(๔) อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงปริมาณงานตาม

มาตรา ๓๐

(๕) อนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วม
ประกอบกิจการปีโตรเลียมตามมาตรา ๔๑

(๖) อนุญาตให้โอนสัมปทานตามมาตรา ๕๐

(๑) แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบว่ารัฐบาลจะเข้าใช้สิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งด้วยความเสี่ยงภัยแต่ฝ่ายเดียวตามมาตรา ๕๒ ทวิ

(๒) ลดหย่อนค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมตามมาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตรี

(๓) กำหนดค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจตามมาตรา ๑๐๐ ฉ”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนดไม่เกินหกปีนับแต่วันให้สัมปทาน

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมให้ผู้รับสัมปทานยื่นคำขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม พร้อมกับเสนอข้อผูกพันในด้านปริมาณเงิน ปริมาณงาน หรือทั้งปริมาณเงินและปริมาณงานสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สามก่อนสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ถ้าผู้รับสัมปทานขอสำรวจปิโตรเลียมไม่เกินสามปี ไม่มีสิทธิขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมอีก

การต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมให้กระทำได้เมื่อผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการและได้ตกลงในเรื่องข้อผูกพันช่วงที่สามสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมก่อนสิ้นช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว
เป็นเวลาไม่เกินสามปี”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖ แห่ง
พระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๒๖ ระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมตามสัมปทานให้กำหนด
ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันถัดจากวันสิ้นระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม แม้จะมี
การผลิตปีโตรเลียมในระหว่างระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมด้วยก็ตาม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีโตรเลียม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ในการให้สัมปทาน รัฐมนตรีมีอำนาจให้ผู้ขอ
สัมปทานได้รับสัมปทานไม่เกินรายละเอียดสำรวจ เว้นแต่ในกรณีที่
รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร อาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานเพิ่มขึ้น
อีกหนึ่งแปลงสำรวจก็ได้ แต่เมื่อรวมพื้นที่ของแปลงสำรวจทั้งหมดแล้ว
ต้องไม่เกินสองหมื่นตารางกิโลเมตร

เขตพื้นที่แปลงสำรวจที่มีใ้ช้อยู่ในทะเล ให้เป็นไปตามที่กรม
ทรัพยากรธรณีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่แปลงสำรวจ
ที่มีใ้ช้อยู่ในทะเล จะกำหนดให้พื้นที่เกินแปลงละสี่พันตารางกิโลเมตร
ไม่ได้

เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเล ให้เป็นไปตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเลให้รวมถึงพื้นที่เกาะที่อยู่ในเขตแปลงสำรวจนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การให้สัมปทานสำหรับแปลงสำรวจในทะเลที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตรในกรณีดังกล่าว รัฐมนตรีมีอำนาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานตามจำนวนแปลงสำรวจและจำนวนพื้นที่ของแปลงสำรวจทั้งหมดที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“ในกรณีที่ปรากฏว่าปริมาณงานตามที่กำหนดไว้ในช่วงข้อผูกพันช่วงหนึ่ง ๆ ของสัมปทานไม่เหมาะสมกับสภาพทางธรณีวิทยาของพื้นที่สัมปทาน หรือในกรณีที่เทคโนโลยีการสำรวจปิโตรเลียมที่ทันสมัยขึ้นเมื่อผู้รับสัมปทานขอเปลี่ยนแปลงข้อผูกพันด้านปริมาณงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงข้อผูกพันดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม และถ้าการเปลี่ยนแปลงข้อผูกพันนั้นทำให้ผู้รับสัมปทานใช้จ่ายเงินน้อยกว่าจำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายตามข้อผูกพันเดิม ผู้รับสัมปทานต้องจ่ายเงินส่วนที่ลดลงให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีอนุมัติ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช

บัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“(๑) เมื่อครบสิ้นนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ต้อง
ค้นพบทรัพยากรหาสับของพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้น แต่ถ้าเป็นแปลง
สำรวจที่กรมทรัพยากรธรณี กำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึก
เกินสองร้อยเมตรให้ค้นพบทรัพยากรหาสับห้าของพื้นที่แปลงสำรวจแปลง
นั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐
แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิค้นพบที่แปลงสำรวจ
ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองหรือช่วงที่สาม ถ้าเป็นการค้นพบทั้งหมดที่
เหลืออยู่ของแปลงสำรวจแปลงใด ให้ผู้รับสัมปทานพ้นจากข้อผูกพัน
ทั้งหมดสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานยังมีได้ปฏิบัติ ไปใน
แปลงสำรวจแปลงนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในสัมปทานให้
ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติภายในระยะเวลาก่อนการค้นพบ และให้นำบท
บัญญัติมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิค้นพบที่แปลงสำรวจ
บางส่วนครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง ให้ผู้รับสัมปทาน
ได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียม
ที่ยังคงเหลืออยู่ในแปลงสำรวจแปลงนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่การค้นพินทน์กระทำในระหว่างที่สืบค้นนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ถ้าพินทน์ที่ค้นไม่เกินพินทน์ที่ต้องค้นตามมาตรา ๓๖ ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง แต่ถ้าพินทน์ที่ค้นครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งรวมกันเกินพินทน์ที่ต้องค้นตามมาตรา ๓๖ แล้ว ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันเริ่มต้นของช่วงข้อผูกพันนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนของพินทน์ที่ค้นแต่ละครั้งเฉพาะส่วนที่เกินพินทน์ที่ต้องค้นตามมาตรา ๓๖ กับพินทน์ที่ผู้รับสัมปทานยังถืออยู่ในวันเริ่มต้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง หักด้วยพินทน์ที่ต้องค้นตามมาตรา ๓๖ หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันที่มีการค้นแต่ละครั้งกับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง สุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

(๒) ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิค้นพินทน์หลังจากสืบค้นนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันเริ่มต้นของปีหัวของระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนของพินทน์ที่ค้นแต่ละครั้ง กับพินทน์ที่ผู้รับสัมปทานถืออยู่ในวันเริ่มต้นของปีหัว หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันที่มีการค้นแต่ละครั้ง กับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับจากวันเริ่มปีหัว สุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ในการใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สาม ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพัน สำหรับการสำรวจปีใดเลยในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สาม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๔๒ ทวิ เมื่อผู้รับสัมปทานได้รับความเห็นชอบของอธิบดี ให้ผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิตตามมาตรา ๔๒ แล้ว ให้ผู้รับสัมปทานยื่นแผนการผลิตในรายละเอียดสำหรับพื้นที่ผลิตดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและผู้รับสัมปทานต้องเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมตามแผนภายในสัปดาห์แรกที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีตามมาตรา ๔๒ ถ้าผู้รับสัมปทานไม่เริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมสำหรับพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ผลิตนั้นสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะขอขยายระยะเวลาเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมออกไปจากกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานแจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลให้อธิบดีทราบล่วงหน้าก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าหกเดือน ถ้าอธิบดีเห็นว่ากรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่สามารถเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิตนั้นมิใช่ความผิดของผู้รับสัมปทานให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาเริ่มทำการผลิตออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่การอนุญาตให้ขยาย

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

ระยะเวลาเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมให้กระทำได้ไม่เกินคราวละสองปี และให้อนุญาตขยายได้ไม่เกินสองคราว

ตลอดระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิต ผู้รับสัมปทานจะต้องทบทวนแผนการผลิตปิโตรเลียมตามวรรคหนึ่ง แล้วแจ้งผลการทบทวนเป็นหนังสือต่ออธิบดีทุกปี และถ้าผู้รับสัมปทานประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแผนการผลิตปิโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี ก่อนจึงจะเปลี่ยนแปลงแผนการผลิตปิโตรเลียมได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใด และผู้รับสัมปทานได้รับสิทธิผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นแล้วผู้รับสัมปทานมีสิทธิสงวนพื้นที่ในแปลงสำรวจแปลงนั้นไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบสองครั้งของพื้นที่เดิมของแปลงสำรวจแปลงนั้น ตามระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานกำหนดแต่ต้องกำหนดไม่เกินห้าปีนับแต่วันสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น แต่ผู้รับสัมปทานจะคืนพื้นที่แปลงสำรวจที่ขอสงวนไว้นั้นก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้

ในการสงวนพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อการสงวนพื้นที่ได้เป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ผู้รับสัมปทานย่อมมีสิทธิสำรวจปิโตรเลียมในพื้นที่ที่สงวนไว้นั้นได้ และให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าสงวนพื้นที่ล่วงหน้าเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานพบปิโตรเลียมในเขตพื้นที่ที่สงวนไว้และประสงค์จะผลิตปิโตรเลียมให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิโอนสัมปทานทั้งหมด หรือเฉพาะที่เกี่ยวกับแปลงสำรวจแปลงใดแปลงหนึ่ง พื้นที่ผลิต หรือพื้นที่ที่สงวนไว้เขตใดเขตหนึ่งให้แก่บริษัทอื่น โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทผู้รับสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับโอนสัมปทานนั้นเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้

(๒) บริษัทผู้รับโอนสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับสัมปทานเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ หรือ

(๓) มีบริษัทที่สามถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ทั้งในบริษัทผู้รับสัมปทานและบริษัทผู้รับโอนสัมปทาน

การโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับสัมปทานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานว่าการโอนดังกล่าวได้เป็นไปตามกรณีที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานได้มีการรับรองของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือด้านการจัดการกับผู้รับสัมปทานเกี่ยวกับทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์และผู้เชี่ยวชาญ ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ผู้รับสัมปทานต้องยื่นหลักฐานแสดงการรับรองผู้รับโอน

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

สัมปทานโดยบริษัทดังกล่าวให้แก่รัฐมนตรีด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นว่าผู้รับโอนสัมปทานเป็นผู้ที่ยื่นขอสัมปทานได้โดยไม่ต้องมีการรับรองหรือมีบริษัทอื่นที่รัฐบาลเชื่อถือเข้ารับรองผู้รับโอนสัมปทานแทนตาม มาตรา ๒๔ แล้ว

การโอนตามมาตรานี้ จะมีผลต่อเมื่อผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดีว่าการโอนได้เป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรานี้แล้ว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ไม่ชำระค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๕๒ ทวิ ในกรณีที่รัฐมีความต้องการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ รัฐบาลอาจขอให้ผู้รับสัมปทานเร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานได้สงวนไว้ตามมาตรา ๔๕ ก็ได้ โดยเสนอแผนการผลิตในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะตามโครงสร้างของแหล่งปิโตรเลียม

ถ้าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่มีสภาพทางธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวย รัฐบาลจะเสนอให้มีการลดหย่อนค่าภาคหลวงตามมาตรา ๕๕ ทวิ และ/หรือเสนอเพิ่มค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจตามมาตรา ๑๐๐ ฉ (ข) สำหรับพื้นที่นั้นหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้รับสัมปทานไม่สามารถเจรจาทำความตกลงกับรัฐบาลได้ภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับข้อเสนอจากรัฐบาลตามวรรคหนึ่ง และรัฐบาลเห็นว่าการเร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมดังกล่าวเป็นความจำเป็นแก่เศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบว่า รัฐบาลจะเข้าใช้สิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่นั้นด้วยความเสี่ยงภัยแต่ฝ่ายเดียว

เมื่อรัฐบาลได้แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงการเข้าใช้สิทธิดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าสิทธิตามสัมปทานของผู้รับสัมปทานเฉพาะในพื้นที่ที่กำหนดขึ้นตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง และรัฐบาลมีอำนาจมอบหมายให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือผู้หนึ่งผู้ใดเข้าประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวได้

หากในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวมีผลกำไรปิโตรเลียมประจำปีตามมาตรา ๑๐๐ จัตวา ของหมวด ๑ ทวิ เกิดขึ้น ให้รัฐบาลนำผลกำไรปิโตรเลียมประจำปีดังกล่าวชำระคืนเงินลงทุนอันเป็นรายจ่ายที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายในพื้นที่ดังกล่าว ให้แก่ผู้รับสัมปทานจนกว่าจะครบจำนวน และในการคำนวณผลกำไรขาดทุนสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมของรัฐตามมาตรา ๑๐๐ ให้คำนวณดังเช่นการคำนวณสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานอื่น แต่ให้มีค่าลดหย่อนพิเศษตามมาตรา ๑๐๐ ตรี (๔) เพื่อนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่าย

ในระหว่างการประกอบกิจการปิโตรเลียมของรัฐบาลตามมาตรา ๑๐๐ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิขอเข้าร่วมทุนกับรัฐบาลได้ โดยใช้หลักเกณฑ์และ

เงื่อนไขตามข้อกำหนดว่าด้วยการประกอบกิจการปิโตรเลียมโดยการเสี่ยงภัยลงทุนแต่ฝ่ายเดียว ของสัญญาร่วมทุนระหว่างผู้ประกอบกิจการปิโตรเลียมที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยที่ให้ผลดีที่สุดแก่ผู้รับสัมปทาน แต่การขอใช้สิทธิเช่นนั้นจะต้องแจ้งให้รัฐบาลทราบอย่างช้าภายในสามปีนับแต่วันที่รัฐบาลได้เข้าใช้สิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมตามมาตรฐาน

ถ้ารัฐบาลไม่เริ่มต้นประกอบกิจการปิโตรเลียมอย่างจริงจังในพื้นที่ที่กำหนดขึ้นตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่สิทธิตามสัมปทานของผู้รับสัมปทานนั้นสิ้นสุดลงตามวรรคสี่ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอให้รัฐบาลคืนสิทธิในพื้นที่ดังกล่าวให้แก่ตนโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดสองปีดังกล่าว และในกรณีที่มีการคืนสิทธิในพื้นที่ ให้ขยายอายุสัมปทานของผู้รับสัมปทานเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่นั้นออกไปเท่ากับระยะเวลาที่รัฐบาลได้เข้าใช้สิทธิตามมาตรฐาน และรัฐบาลมีสิทธิได้รับคืนเงินที่ได้ลงทุนไปในพื้นที่ดังกล่าวเป็นจำนวนเท่าที่การลงทุนนั้นได้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับสัมปทาน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ ก่อนส่งน้ำมันดิบออกนอกราชอาณาจักรเว้นแต่การส่งออกเพื่อการวิเคราะห์หรือการทดลอง ผู้รับสัมปทานต้องประกาศราคาเอฟ โอ บี ณ จุดที่ส่งออก ตามชนิด ความถ่วงจำเพาะและคุณภาพของน้ำมันดิบนั้น

ราคาที่ประกาศตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดและเปลี่ยนแปลงเป็น
ครั้งคราวตามวิธีกำหนดคุณภาพที่ทันสมัย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงราคาประกาศ
ของน้ำมันดิบที่เทียบเคียงกันจากประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันกับ
ประเทศไทย ทดงทางภูมิศาสตร์ของจุดที่ส่งออกและจุดที่รับซื้อ รวม
ทั้งช่องทางที่จำหน่ายได้ในตลาดและค่าขนส่งด้วย

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าราคาที่ผู้รับสัมปทานประกาศไม่สอดคล้อง
กับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับสัมปทานแก้ไข
ราคาประกาศให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด
หากผู้รับสัมปทานยังไม่แก้ไขหรือแก้ไขแล้วแต่ยังไม่สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาประกาศขึ้นใหม่
แทนผู้รับสัมปทาน

หากผู้รับสัมปทานเห็นว่าราคาที่อธิบดีประกาศตามวรรคสามไม่เป็น
ไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคสอง ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอต่อศาล
เพื่อกำหนดราคาประกาศใหม่ได้ แต่ต้องร้องขอภายในระยะเวลา
หนึ่งเดือน นับแต่วันที่อธิบดีกำหนดราคาประกาศ และให้ศาลมีอำนาจ
กำหนดราคาประกาศได้ตามที่เห็นสมควร ถ้าผู้รับสัมปทานไม่ร้องขอต่อ
ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าราคาประกาศเป็นไปตามที่อธิบดี
กำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอต่อศาลตามวรรคสี่ ให้ราคาประกาศเป็นไป
ตามที่อธิบดีกำหนดไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งของศาลเป็นที่สุด”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ค่าภาคหลวง ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้รับสัมปทานต้องรายงานผลการประกอบกิจการปีโตรเลียมต่อกรมทรัพยากรธรณีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นความลับและมีให้เปิดเผยจนกว่าจะพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่กรมทรัพยากรธรณีได้รับรายงานหรือพึงได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่

(๑) เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการแก่ส่วนราชการหรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

(๒) เป็นการนำข้อสนเทศจากรายงานนั้นไปใช้ในการเรียบเรียงและเผยแพร่รายงานหรือบันทึกทางวิทยาศาสตร์ เทคนิค หรือสถิติ โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ทั้งนี้ ต้องหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อสนเทศด้านพาณิชย์ให้มากที่สุด หรือ

(๓) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับสัมปทานให้เปิดเผยได้ แต่การให้หรือไม่ให้ความยินยอมของผู้รับสัมปทานต้องกระทำโดยไม่ชักช้า

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่รายงานเกี่ยวกับการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิตและรายงานเกี่ยวกับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานได้ค้นพบที่แล้วตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิก (๑) ของมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ ทวิ และมาตรา ๘๘ ตริ ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้ในแต่ละแปลงสำรวจ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เสียเป็นตัวเงิน ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงตามมูลค่าปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายได้ในเดือนนั้น ในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัติ หรือ

(๒) ในกรณีที่เสียเป็นปิโตรเลียม ให้เสียเป็นปริมาณปิโตรเลียมที่คำนวณเป็นมูลค่าได้เท่ากับจำนวนค่าภาคหลวงที่พึงเสียเป็นตัวเงินตาม (๑) ทั้งนี้ โดยให้คำนวณปิโตรเลียมที่เสียเป็นค่าภาคหลวงรวมเป็นปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายด้วย

มูลค่าปีโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายได้ในเดือนนั้นตาม (๑) หมายถึงมูลค่าปีโตรเลียมทั้งสิ้นที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายปีโตรเลียมทุกชนิดในรอบเดือน

สำหรับปีโตรเลียมที่ผลิตได้จากพื้นที่ผลิตในแปลงสำรวจที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตร ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นจำนวนร้อยละสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่ต้องเสียตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (๒) ของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) ปีโตรเลียมนอกจาก (ก) ถึง (ง) ให้ถือราคาที่ขายได้จริงในกรณีที่มีการขาย และให้ถือราคาตลาดในกรณีที่มีการจำหน่าย”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ ในกรณีที่ให้เสียค่าภาคหลวงเป็นตัวเงิน ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายเดือนประคติน

ค่าภาคหลวงสำหรับปีโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายในเดือนใด ให้ถือเป็นค่าภาคหลวงสำหรับเดือนนั้น และให้ผู้รับสัมปทานชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนถัดไป ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด พร้อมทั้งยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนดโดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย

ผู้รับสัมปทานจะยื่นคำขอชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศ
สกุลใดก็ได้ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร จะอนุมัติให้ชำระเป็น
เงินตราต่างประเทศสกุลนั้น ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่มีการส่งน้ำมันดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่กลั่นจาก
น้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ออกนอก
ราชอาณาจักรโดยผู้รับสัมปทานมิได้เสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่ง
ออกตามราคาประกาศที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๕ (๒) (ก) ให้ผู้รับสัมปทาน
หรือผู้ที่ทำการส่งออกเสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออกนอก
ราชอาณาจักร หรือสำหรับน้ำมันดิบส่วนที่กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกนอก
ราชอาณาจักรเป็นจำนวนเท่ากับความแตกต่างระหว่างค่าภาคหลวงที่รัฐ
พึงได้รับจากผู้รับสัมปทาน ถ้าผู้รับสัมปทานเป็นผู้ส่งน้ำมันดิบดังกล่าว
ออกเอง ณ เวลาที่มีการส่งออก กับค่าภาคหลวงที่รัฐได้รับจากผู้รับ
สัมปทานเมื่อผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายน้ำมันดิบภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๘๙ การเก็บค่าภาคหลวงตามมาตรา ๘๘ มีหลักเกณฑ์
และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกในรอบเดือน ได้แก่

(ก) ในกรณีที่การส่งออกเป็นน้ำมันดิบ คือ
ปริมาณน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานหรือผู้ที่ทำการส่งออก ได้ส่งออกทั้งสิ้นใน
รอบเดือน

(ข) ในกรณีที่การส่งออกเป็นผลิตภัณฑ์ที่กลั่น
จากน้ำมันดิบคือปริมาณน้ำมันดิบที่ใช้กลั่นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ตาม
ปริมาณที่มีการส่งออกในรอบเดือน ปริมาณน้ำมันดิบดังกล่าวให้คำนวณ

ด้วยการนำปริมาณน้ำมันดิบที่ใช้ในการกลั่นผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกในรอบเดือนเฉพาะส่วนที่ผู้รับสัมปทานได้ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร คุณด้วย “อัตรามาตรฐานร้อยละ” ของปริมาณผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกที่จะพึงได้มาจากการกลั่นน้ำมันดิบที่ใช้กลั่นนั้น คุณด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งออกนอกราชอาณาจักรในรอบเดือนนั้นและหารด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกซึ่งกลั่นได้ทั้งสิ้นในรอบเดือน

“อัตรามาตรฐานร้อยละ” ของผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกที่จะได้มาจากการกลั่นน้ำมันดิบ ให้คำนวณตามชนิดของน้ำมันดิบที่ใช้กลั่น วิธีการกลั่นและเงื่อนไขทางเทคนิคอื่น ตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

(๒) ราคาประกาศที่ใช้สำหรับคำนวณค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออกได้แก่ ราคาประกาศ ณ เวลาที่มีการส่งออกในกรณีที่ไม่มีราคาประกาศ ให้ใช้ราคาประกาศสำหรับน้ำมันดิบที่มีคุณภาพอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันของผู้รับสัมปทานรายอื่น และในกรณีที่ไม่มีราคาประกาศดังกล่าว ให้อธิบดีกำหนดราคาประกาศโดยคำนึงถึงสภาพการณ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๕ วรรคสอง

(๓) วิธีการคำนวณความแตกต่างของค่าภาคหลวงตามมาตรา ๘๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นนอกจากที่กำหนดในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ให้เสียค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายเดือนตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และให้ชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาและตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง พร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนดโดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เมื่ออธิบดีได้ประเมินค่าภาคหลวงแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้รับสัมปทาน พร้อมกับกำหนดเวลาให้ผู้รับสัมปทานชำระค่าภาคหลวงตามที่ประเมินภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินของอธิบดี

ถ้าผู้รับสัมปทานไม่พอใจในผลการประเมินของอธิบดี ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอต่อศาลเพื่อกำหนดค่าภาคหลวงใหม่ได้ แต่ต้องร้องขอภายในระยะเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน และให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าภาคหลวงได้ตามที่เห็นสมควร ถ้าผู้รับสัมปทานไม่ร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าค่าภาคหลวงเป็นไปตามการประเมินของอธิบดี

การร้องขอต่อศาลตามวรรคสองไม่เป็นเหตุทุเลาการชำระค่าภาคหลวง และเพื่อประโยชน์ในการชำระค่าภาคหลวงในระหว่างการ

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

พิจารณาตัดสินของศาล ให้จำนวนค่าภาคหลวงเป็นไปตามที่อธิบดีประเมินตามมาตรา ๕๑ หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๕๒”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตร. แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๕๕ ทวิ เพื่อส่งเสริมและเร่งรัดให้มีการสำรวจและ/หรือพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมในพื้นที่บางพื้นที่ภายในแปลงสำรวจหรือในพื้นที่ผลิตของผู้รับสัมปทาน ที่มีสภาพทางธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวยและไม่อยู่ในแผนการสำรวจหรือแผนการผลิตของผู้รับสัมปทาน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจลดหย่อนค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทานโดยทำความตกลงกับผู้รับสัมปทานเพื่อให้ผู้รับสัมปทานทำการสำรวจและ/หรือพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว ตามแผนซึ่งกรมทรัพยากรธรณีจะได้กำหนดขึ้นตามที่จะได้ตกลงกัน

ในการให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีเพื่อลดหย่อนค่าภาคหลวงตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงสภาพทางธรณีวิทยาและศักยภาพทางปิโตรเลียมของพื้นที่ดังกล่าว สถิติค่าใช้จ่ายในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่มีสภาพทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกันความต้องการผลิตถ่านหินปิโตรเลียมภายในประเทศ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงราคาผลิตถ่านหินปิโตรเลียมในตลาด และผลได้ผลเสียอื่น ๆ ของประเทศที่จะได้รับจากการเร่งรัดให้มีการสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียม

ค่าภาคหลวงที่จะลดหย่อนตามมาตรา ๕๕ จะต้องเป็นค่าภาคหลวงที่เกิดจากกิจการปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานดำเนินการอยู่แล้วในแปลง

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

สำรวจหรือพื้นที่ผลิตนั้น หรือเป็นค่าภาคหลวงที่จะเกิดขึ้นจากการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดไว้ในแผน และการลดหย่อนดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่ผู้รับสัมปทานพึงต้องเสียสำหรับปิโตรเลียมทั้งหมดที่ผลิตได้ในแปลงสำรวจ และพื้นที่ผลิตที่อยู่ในแปลงสำรวจนั้น หรือไม่เกินร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่จะเกิดจากการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด แล้วแต่กรณี โดยระยะเวลาที่ได้รับลดหย่อนจะต้องไม่เกินสิบนับแต่วันที่ได้ทำความตกลงหรือนับแต่วันที่ยื่นข้อคิดเห็นขอความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ผลิตตามมาตรา ๕๒ สำหรับพื้นที่ผลิตแต่ละแห่งที่อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดในแผนของกรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณี และในความตกลงกับผู้รับสัมปทานดังกล่าว จะมีเงื่อนไขหรือมีข้อกำหนดอย่างใด ๆ ตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๕๕ ตริ ในพื้นที่ที่สภาพทางธรณีวิทยาบ่งชี้ว่าการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่นั้นจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจให้สัมปทานสำหรับพื้นที่ดังกล่าวโดยลดหย่อนค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่เริ่มผลิตขึ้นมาจากพื้นที่นั้นตามจำนวนปิโตรเลียมที่จะกำหนดไว้ในสัมปทานก็ได้ แต่พื้นที่ที่กำหนดให้สัมปทานดังกล่าวจะต้องมีขนาดไม่เกินสองร้อยตารางกิโลเมตรและค่าภาคหลวงที่ลดหย่อนต้องไม่เกินกว่าร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาค

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

หลวงที่จะพึงเสียโดยระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับลดหย่อนค่าภาคหลวงจะต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ผลิตตามมาตรา ๔๒ สำหรับพื้นที่ผลิตแต่ละแห่ง

ในการให้คำแนะนำของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕๕ ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับ และในการให้สัมปทานตามมาตรา ๕๖ ให้นับรวมเป็นจำนวนแปลงสำรวจหรือเป็นพื้นที่ของแปลงสำรวจตามข้อจำกัดของการให้สัมปทานตามมาตรา ๒๘

การเปิดให้สัมปทานตามวรรคหนึ่ง ให้กรมทรัพยากรธรณีกำหนดข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและ/หรือปริมาณงานขั้นต่ำสำหรับการสำรวจปีใดปีหนึ่ง ที่ผู้ขอสัมปทานจะต้องปฏิบัติหากได้รับสัมปทานจากรัฐบาล โดยได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวงตามมาตรา ๕๖

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๐ ในการเก็บค่าภาคหลวงจากบุคคลตามมาตรา ๘๘ จากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้รับสัมปทาน รัฐมนตรีจะมอบให้กรมสรรพสามิตเก็บแทนกรมทรัพยากรธรณีก็ได้”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑ ทวิ กับมาตรา ๑๐๐ ทวิ มาตรา ๑๐๐ ตริ มาตรา ๑๐๐ จัตวา มาตรา ๑๐๐ เบญจ มาตรา ๑๐๐ ฉ มาตรา ๑๐๐ สัตต และมาตรา ๑๐๐ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“หมวด ๑ ทวิ
ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ

มาตรา ๑๐๐ ทวิ ในหมวดนี้

“รายได้ปิโตรเลียม” หมายความว่า รายได้ของ
ผู้รับสัมปทานที่เกิดจากแปลงสำรวจแต่ละแปลง ทั้งนี้ เฉพาะรายได้ตาม
รายการที่กำหนดในมาตรา ๑๐๐ ทรี (๑)

“รายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็นทุน” หมายความว่า
รายจ่ายที่เป็นทุนที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายลงไปในในการประกอบกิจการ
ปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา
๑๐๐ ทรี (๒)

“รายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็น” หมายความว่า
รายจ่ายตามปกติและจำเป็นที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายไปในการ
ประกอบกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลง ตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดในมาตรา ๑๐๐ ทรี (๓) แต่ไม่รวมถึงค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน
และเงินที่ได้ชำระเป็นผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ถ้ามี

“ค่าลดหย่อนพิเศษ” หมายความว่า จำนวนเงิน
ลดหย่อนที่รัฐบาลกำหนดตามมาตรา ๑๐๐ ทรี (๔) สำหรับแปลงสำรวจ
แต่ละแปลง

มาตรา ๑๐๐ ทรี รายได้ปิโตรเลียม รายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็น
ทุน รายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็น และค่าลดหย่อนพิเศษใน
หมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

(๑) รายได้ปีโตรเลียม หมายความว่าเฉพาะจำนวนรวมของรายได้ตามรายการ ดังต่อไปนี้

- (ก) ยอดเงินได้จากการขายปีโตรเลียม
- (ข) มูลค่าของปีโตรเลียมที่จำหน่าย
- (ค) มูลค่าของปีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่า

ภาคหลวง

(ง) ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียม

มูลค่าของปีโตรเลียมตาม (ข) และ (ค) ให้คำนวณตามมาตรา ๘๕ และในกรณีที่มีการโอนสัมปทานตามมาตรา ๘๘ ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ตาม (ง) ต้องไม่ต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีครั้งสุดท้ายของบริษัทผู้โอนในวันที่การโอนมีผล

(๒) รายจ่ายปีโตรเลียมที่เป็นทุน ได้แก่ รายจ่ายที่เป็นทุนตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปีโตรเลียม

(๓) รายจ่ายปีโตรเลียมตามปกติและจำเป็น ได้แก่ รายจ่ายตามปกติและจำเป็นตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปีโตรเลียม แต่ไม่รวมถึงค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนและเงินที่ชำระเป็นผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ถ้ามี รายจ่ายปีโตรเลียมตามปกติและจำเป็นจะต้องเป็นรายจ่ายที่ผู้รับสัมปทานสามารถพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจแก่อธิบดีว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในการประกอบกิจการปีโตรเลียมตามปกติด้วย

(๔) ค่าลดหย่อนพิเศษ ได้แก่ จำนวนเงินที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเป็นครั้งคราวในกรณีที่ให้สัมปทาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เงินจำนวนนี้ รัฐบาลยินยอมให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธินำมาคำนวณรวมกับรายจ่ายในลักษณะที่เสมือนเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนของแปลงสำรวจแต่ละแปลง เพื่อนำมาหักออกจากรายได้ปีโตรเลียมอันจะเป็นการลดผลกำไรของผู้รับสัมปทานในการเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษให้แก่รัฐบาลตามหมวดนี้ ค่าลดหย่อนพิเศษเป็นมาตรการสำหรับชักจูงให้มีการลงทุนเพื่อการประกอบกิจการปิโตรเลียมในประเทศไทยโดยรัฐบาลจะกำหนดจำนวนโดยคำนึงถึงสภาวะการแข่งขันในการลงทุนระหว่างประเทศ

ในกรณีที่รายได้หรือรายจ่ายตามมาตรา^๕นี้เกี่ยวกับแปลงสำรวจหลายแปลง และไม่สามารถแบ่งแยกกันได้โดยชัดเจน ให้คำนวณรายได้หรือรายจ่ายของแปลงสำรวจแต่ละแปลงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๐ จัตวา ให้คำนวณกำไรขาดทุนสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลง เป็นรายปีตามรอบระยะเวลาบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และรายได้ปิโตรเลียมเมื่อได้หักผลบวกของรายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็นทุน รายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็นและค่าลดหย่อนพิเศษแล้ว ผลอันนี้ย่อมเป็น “ผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี” หรือ “ผลขาดทุนปิโตรเลียมประจำปี” แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ “ผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี” ให้นำ “ผลขาดทุนปิโตรเลียมประจำปี” ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันไปหักลดหย่อนได้

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

และถ้าหากยังมีผลขาดทุนปีใดหรือปีใดเลยมีประจำปีคงเหลือเป็นจำนวนเท่าใด ก็ให้นำไปหักลดหย่อนในรอบระยะเวลาบัญชีต่อ ๆ ไปได้เพียงเท่าจำนวนที่เหลืออยู่

ในรอบระยะเวลาบัญชีใด การประกอบกิจการปีใดเลยมีในแปลงสำรวจแปลงใดมี “ผลกำไรปีใดเลยมีประจำปี” ให้ผู้รับสัมปทาน เสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษให้แก่รัฐบาล ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๑๐๐ เบญจ ให้เรียกเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ จากผลกำไรปีใดเลยมีประจำปี ในอัตราที่กำหนดจาก “ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร” โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่ไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาท ไม่ต้องเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ

(๒) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน ๔,๘๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๔,๔๐๐ บาท ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ ๑ ของ ๒๔๐ บาทแรก และให้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อทุก ๆ ๒๔๐ บาท เศษของ ๒๔๐ บาท ให้ถือเป็น ๒๔๐ บาท

(๓) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน ๑๔,๔๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๓,๖๐๐ บาท ให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อทุก ๆ ๘๖๐ บาท เศษของ ๘๖๐ บาท ให้ถือเป็น ๘๖๐ บาท

(๔) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน ๓๓,๖๐๐ บาท ขึ้นไป ให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อทุก ๆ ๓,๘๕๐ บาท เศษของ ๓,๘๕๐ บาท ให้ถือเป็น ๓,๘๕๐ บาท

แต่ทั้งนี้ จะเรียกเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษเกินร้อยละ ๓๕ ของผลกำไรปีโตร้อยในแต่ละปีไม่ได้

มาตรา ๑๐๐ ฉ “ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร” คือ จำนวนรายได้ปีโตร้อยของผู้รับสัมปทานที่เกิดจากแปลงสำรวจในรอบปี หารด้วยผลบวกของความลึกสะสมรวมของหลุมเจาะปีโตร้อยทั้งหมดซึ่งผู้รับสัมปทานได้ลงทุนเจาะไปแล้วในแปลงสำรวจนั้น กับ “ค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจ”

การกำหนดค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตรตามมาตรานี้มีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดสัดส่วน ระหว่างรายได้ของผู้รับสัมปทานที่ได้มาจากปีโตร้อยที่ผลิตในแปลงสำรวจ กับความพยายามในการลงทุนของผู้รับสัมปทานและสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจนั้น

การคำนวณ “ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร” ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) รายได้ปีโตร้อยของผู้รับสัมปทานในแปลงสำรวจในรอบปีให้นำมาคำนวณเฉพาะรายการตามมาตรา ๑๐๐ ตรี (๑) (ก) (ข) (ค)

และให้ปรับมูลค่าด้วยค่าเงินเพื่อและค่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ข) “ค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจ” หมายความว่า ความถึงจำนวนความลึกเป็นเมตรของหลุมเจาะบีโตรเลียมในแปลงสำรวจที่รัฐบาลยินยอมให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธินำมาใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเพื่อลดการเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษค่าคงที่ดังกล่าวนี้ รัฐมนตรีจะได้ประกาศกำหนดในการเปิดให้สัมปทานและระบุไว้ในสัมปทาน โดยคำนึงถึงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจ และสถิติค่าใช้จ่ายในการสำรวจและผลิตบีโตรเลียมในพื้นที่ที่มีสภาพทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกับแปลงสำรวจที่เกี่ยวข้อง ประกาศค่าคงที่ดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขสำหรับการเพิ่มค่าคงที่ในกรณีโครงสร้างที่มีสภาพทางธรณีวิทยาที่ไม่เอื้ออำนวยไว้ด้วยก็ได้

(ค) ความลึกสะสมรวมของหลุมเจาะบีโตรเลียมทั้งหมดซึ่งผู้รับสัมปทานได้เจาะในแปลงสำรวจ ได้แก่ ผลรวมของความลึกเป็นเมตรตามแนวหลุมของหลุมเจาะบีโตรเลียมทุกหลุมซึ่งผู้รับสัมปทานได้เจาะในแปลงสำรวจนั้น ตั้งแต่เริ่มต้นประกอบกิจการบีโตรเลียม จนถึงวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยให้รวมความลึกของหลุมเจาะที่ผู้รับสัมปทานได้เจาะตามวิธีการสำรวจ อนุรักษ์และผลิตบีโตรเลียมที่ดี แม้ว่า จะไม่มีการผลิตบีโตรเลียมจากหลุมดังกล่าว แต่ไม่ให้รวมหลุมเจาะที่ได้มีการผลิตบีโตรเลียมไปแล้วเป็นปริมาณเกินกว่าหนึ่งแสนบาร์เรลและเป็นหลุมเจาะที่ผู้รับสัมปทานได้ทำการสละหลุมนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๐ สัตต เพื่อประโยชน์ในการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามความในหมวดนี้ ให้ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเพื่อคำนวณการเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษสำหรับแปลงสำรวจแต่ละแปลงตามกำหนดระยะเวลาและตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้นและยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ นับแต่ผู้รับสัมปทานเริ่มต้นประกอบกิจการปิโตรเลียมเป็นต้นไป

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับกับการประเมินผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษและเงินเพิ่มในกรณีที่มีได้ชำระผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษภายในกำหนดเวลา

มาตรา ๑๐๐ อัญญัติ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามหมวดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจค้น ตรวจสอบ หรือยึดบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวกับรายได้หรือรายจ่ายในการประกอบกิจการปิโตรเลียม”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๑๐๔ ทวิ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ยื่นแผนการผลิตปิโตรเลียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๔๒ ทวิ วรรคหนึ่งหรือไม่แจ้งผลการทบทวนแผนการผลิตปิโตรเลียมเป็นรายปีตามมาตรา

๔๒ ทวิ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าผู้รับสัมปทานจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือกระทำการใดๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มบัญญัติอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัติเป็นบัญญัติอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๓๕ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานได้รับความยินยอมจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๖ บรรดาบทบัญญัติทั้งหลายนอกจากบทบัญญัติ

ว่าด้วยค่าธรรมเนียมอันเป็นค่ารังวัดและค่าหลักเขตบนพื้นดินแห่งพระราช
บัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับสัมปทานสำหรับสัมปทานที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราช
บัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้พระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับ
ผู้รับสัมปทานดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ผู้ที่ได้รับสัมปทานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
ใช้บังคับ มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
บังคับแก้แปลงสำรวจที่ยังมิได้มีการผลิตและขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียม
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้ การยื่นคำขอให้ทำเป็นหนังสือยื่น
ต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ และในการ
ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^๕ พร้อมทั้งบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^๕
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^๕
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ มาใช้บังคับกับแปลง
สำรวจนั้นทุกมาตรา เว้นแต่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับระยะเวลาสำรวจ
ปิโตรเลียม ขนาดพื้นที่แปลงสำรวจตามสัมปทานและการค้นพื้นที่ โดย
ให้ผู้รับสัมปทานยังคงมีสิทธิเช่นเดิม ตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘
มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^๕

การยื่นหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในกำหนดหนึ่งปีนับ
แต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับบังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออธิบดีแล้ว ให้
ผู้รับสัมปทานทำความตกลงกับรัฐบาลเกี่ยวกับการกำหนดค่าลดหย่อน
พิเศษและการแสดงรายการเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ใน
การกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามบทบัญญัติในหมวด ๑ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติฯ โดยดำเนินการตามระเบียบที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด
ในการดำเนินการทำความตกลงดังกล่าว ให้ผู้รับสัมปทานทำความตกลง
เบื้องต้นกับกรมทรัพยากรธรณีให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบ
วันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ถ้าไม่สามารถทำความตกลงเบื้องต้นดังกล่าวได้
ภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าคำขอนั้นไม่มีผลเว้นแต่รัฐมนตรีโดยอนุมัติ
คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแต่ต้อง
ไม่เกินกว่าหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอ

ความตกลงกับรัฐบาลจะมีผลต่อเมื่อรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะ
รัฐมนตรีให้ความยินยอมแก่ผู้รับสัมปทานที่ได้ยื่นคำขอตามมาตรา ๕ และ
เมื่อรัฐมนตรีให้ความยินยอมแล้วให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบ

ให้แปลงสำรวจในสัมปทานที่ผู้รับสัมปทานได้ขอใช้สิทธิและได้รับ
ความยินยอมจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราช
บัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ
กับพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒

ตั้งแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือแจ้งความยินยอมของรัฐมนตรีตาม
วรรคสาม และให้สัมปทานเดิมของผู้รับสัมปทานยังคงใช้บังคับได้ไป
พลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติขึ้นจนกว่าจะได้มีการออกสัมปทาน
ปิโตรเลียมเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป
และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานที่ยื่นคำขอเป็นผู้ที่ได้รับสัมปทานในแปลง
สำรวจบนบกในระหว่างวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึงวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้รับสัมปทานดังกล่าวพ้นจากเงื่อนไขการชำระผล
ประโยชน์รายปีและโบนัสรายปีตามที่กำหนดในสัมปทาน

การเปลี่ยนแปลงสิทธิและหน้าที่ของผู้รับสัมปทานตามพระราช
บัญญัตินี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนใด ๆ ที่
ผู้รับสัมปทานได้เสียหรือจะต้องเสียให้แก่รัฐบาลตามที่กำหนดไว้ใน
สัมปทานเดิม ก่อนวันที่สัมปทานเดิมจะสิ้นสุดลงตามวรรคสี่ และไม่ก่อให้เกิด
สิทธิแก่ผู้รับสัมปทานในอันที่จะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากรัฐบาล

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

“อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าขอสัมปทาน ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าสงวนพื้นที่แต่ละแห่ง
เศษของตารางกิโลเมตร ให้คิด ตารางกิโลเมตรละ
ค่าธรรมเนียมตามอัตราส่วน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี
- (๓) ค่ารังวัด ตามความยาวของระยะที่วัด
กิโลเมตรหรือเศษของกิโลเมตรละ ๕๐๐ บาท
- (๔) ค่าหลักเขตบนพื้นดิน หลักละ ๑,๐๐๐ บาท”

“บัญชีอัตราค่าภาคหลวง

ร้อยละของมูลค่าปิโตรเลียม

ที่ขายหรือจำหน่ายในรอบเดือน

ชั้นที่ ๑	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขาย
หรือจำหน่ายได้ในรอบเดือน
ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาเรล	๕
ชั้นที่ ๒	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขาย
หรือจำหน่ายได้ในรอบเดือน
ส่วนที่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาเรล
แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาเรล	๖.๒๕
ชั้นที่ ๓	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขาย
หรือจำหน่ายได้ในรอบเดือน
ส่วนที่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาเรล
แต่ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาเรล	๑๐
ชั้นที่ ๔	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขาย
หรือจำหน่ายได้ในรอบเดือน
ส่วนที่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาเรล
แต่ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาเรล	๑๒.๕

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

ร้อยละของมูลค่าปีโตรเลียม
ที่ขายหรือจำหน่ายในรอบเดือน

ขั้นที่ ๕ ปริมาณปีโตรเลียมทุกชนิดที่ขาย
หรือจำหน่ายได้ในรอบเดือน

ส่วนที่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาเรล

๑๕

ปริมาณปีโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายในรอบเดือน หมายถึง
ปริมาณปีโตรเลียมทั้งหมดทุกชนิดที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายได้ใน
เดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการกำหนดปริมาณปีโตรเลียม ให้ถือว่าปริมาณ
ความร้อนของก๊าซธรรมชาติจำนวนสิบล้าน บี ที ยู มีค่าเทียบเท่าปริมาณ
ปีโตรเลียมหนึ่งบาเรล”

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไทรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหลายประการ เนื่องจากในขณะตราพระราชบัญญัติป่าไทรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับป่าไทรเลียมในประเทศไทยไม่มากนัก แต่หลังจากนั้น ได้มีการสำรวจและผลิตป่าไทรเลียมมากขึ้น และได้ข้อมูลทางธรณีวิทยาของประเทศมากขึ้นจนอาจบ่งชี้ได้ว่า แหล่งป่าไทรเลียมในประเทศไทยส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็ก (Marginal field) นอกจากนี้ สภาพการณ์เกี่ยวกับป่าไทรเลียมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมากทั้งในด้านแหล่งป่าไทรเลียมที่ค้นพบใหม่ในภูมิภาคเดียวกันกับประเทศไทย และในด้านราคามันาคินที่ตกต่ำลง เป็นเหตุให้การลงทุนสำหรับการสำรวจและพัฒนาแหล่งป่าไทรเลียมภายในประเทศไม่ขยายตัวเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อจูงใจให้การสำรวจและพัฒนาป่าไทรเลียมเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องอันจะช่วยให้การนำทรัพยากรป่าไทรเลียมมาใช้ประโยชน์ได้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจตลอดจนเพื่อปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการในการเร่งรัดการสำรวจและผลิตป่าไทรเลียม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้